

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov: **1. M. H.**, **2. Obec V.**, **3. N. H.**, všetci právne zastúpení: *JUDr. M. K., advokátom*, proti žalovanému: **Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie**, za účasti **E. S., s.r.o.**, zastúpený: *JUDr. D. M., advokát*, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 8621-35860/27/2008/Haš zo dňa 30.10.2008, konajúc o odvolaní žalobcov 1, 2, 3 proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/88/2008-153 zo dňa 22.09.2009, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/88/2008-153 zo dňa 22. septembra 2009 **potvrďuje**.

Žalobcom 1/, 2/, 3/ právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 1S/88/2008-153 zo dňa 22.09.2009 zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia, ústredie č. 8621-35860/27/2008/Haš zo dňa 30.10.2008, ktorým zamietol odvolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ a rozhodnutie Slovenskej

inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice č. 1725-25663/2008/Mil/571280106 zo dňa 30.07.2008 potvrdil.

Prvostupňový správny orgán predmetným rozhodnutím vydal integrované povolenie, ktorým povolil vykonávanie činnosti v prevádzke *Skládka pre nie nebezpečný odpad Š.*, okres S.. Povolenie vydal pre prevádzkovateľa stavebníka E. S., s.r.o., S. s tým, že stavebníkovi povolil dokončenie časti stavby Skládka pre nie nebezpečný odpad Š. – prvá etapa s tým, že boli stanovené podmienky dokončenia stavby, podmienky povolenia, podmienky prevádzkovania stavby, podmienky pre príjem odpadov priberaných za účelom zneškodňovania, podmienky pre zneškodňované odpady a používané médiá a energie, technicko-prevádzkové podmienky, podmienky pri zaobchádzaní s nebezpečnými látkami, tak ako sú obsiahnuté vo výroku prvostupňového rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice zo dňa 30.07.2008 vo výroku rozhodnutia strany 1-21 rozhodnutia.

Krajský súd v napadnutom rozsudok uviedol, že žalobca 2/, Obec V., namietal, že predmetná stavba je vzdialená od obce V. iba 500 m, a že bude slúžiť ako zdroj znečistenia životného prostredia a ohrozí zdroj pitnej vody. Túto námietku vyhodnotil krajský súd ako jednoznačne nedôvodnú, pretože v žalobe, ale ani na pojednávaní svoje tvrdenia žalobca 2/ nepreukázal, že by bol preskúmaným rozhodnutím v spojení s prvostupňovým rozhodnutím ukrátený na subjektívnych právach. Tvrdenie o znečistení zdroja pitnej vody na základe obsahu administratívneho spisu s poukazom na obsah rozhodnutia oboch správnych orgánov, nebolo preukázané, pretože štatutárny zástupca obce – starosta jednoznačne uviedol, že v obci nie je zriadená vodovodná sieť. Navyiac tak, ako to v odôvodnení uvádzali správne orgány oboch stupňov, *Obec V. v územnom konaní nevzniesla žiadne námietky*, pričom podľa ustanovenia § 36 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ďalej len stavebný zákon, stavebný úrad oznámi začatie konanie dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom konania a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Žalobca 2/ neuviedol žiadne konkrétne námietky v územnom konaní, s ktorými by sa správne orgány nevysporiadali.

Podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že žalobcu 2/ Obec V. nemožno považovať za zainteresovanú verejnosť poukazujúc na Komentár Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, v ktorom sa uvádza: „Dôvody, ktoré vedú žalobcu k napadnutiu rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu, sú základom tvrdenia žalobcu ukráteného na jeho právach. Vo svojom súhrne predstavujú porušenia hmotného práva a procesného práva pri jeho výklade a aplikácii správnym orgánom pred vydaním rozhodnutia alebo pri jeho postupe. Súdna prax oprávnene trvá na tom, aby žalobca uviedol všetky dôvody nezákonnosti, dostatočne ich konkretizoval skutkovou aj právnou kvalifikáciou, obmedzil

mieru všeobecnosti a nespoliehal sa na to, že súd bude nahrádzať nedostatky dôvodov žaloby a tak z úradnej povinnosti rozširovať rozsah súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia alebo postupu. Súdna prax zásadne nepripúšťa, aby žalobca uviedol tieto dôvody odkázaním na predtým urobené procesné úkony v správnom konaní, najmä na obsah použitých opravných prostriedkov, ktoré predchádzali právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Všetky dôvody sa musia týkať ukrátenia na právach žalobcu, inak žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby“.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že z citovaných rozhodnutí správnych orgánov a obsahu spisu je nepochybné, že správne orgány pri postupe a vydávaní rozhodnutí vychádzali z odborných posudkov, stavebno-technickej dokumentácie a predložené posudky Obcou V., tieto odborné posudky nespochybnili, lebo vypracovať posudok so záverom, že povoľovaná stavba je ekologickou časovanou bombou bez projektovej dokumentácie, krajský súd považuje za nepresvedčivé. Rovnako je nepochybné, že podľa Vyhlášky č. 29/2005 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o určovaní ochranných pásiem vodárenských zdrojov, opatreniach na ochranu vôd a technických úpravách v ochranných pásmach vodárenských zdrojov, podľa prílohy č. III. časť C 1.3.7 nejde o skládku nebezpečných odpadov. Táto skutočnosť vyplýva aj z Vyhlášky MŽP SR č. 283/2001 Z.z. o vykonaní niektorých ustanovení Zákona o odpadoch, ktorá v § 25 ods. 1 člení skládky odpadov na triedy:

- a) skládky odpadov na inertný odpad,
- b) skládky odpadov na odpad, ktorý nie je nebezpečný,
- c) skládky odpadov na nebezpečný odpad.

Z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že správne orgány v konaní dôsledne aplikovali aj Vyhlášku č. 283/2001 Z.z. o vykonaní niektorých ustanovení Zákona o odpadoch a to § 24, podľa ktorého pri výbere lokality na skládku odpadov sa zohľadňujú najmä tieto kritériá:

- a) bezpečná vzdialenosť, hranica budúcej skládky odpadov od obytných a rekreačných oblastí, vodných tokov, vodných nádrží a vodných zdrojov,
- b) geologické, hydrologické, hydrogeologické a inžiniersko-geologické podmienky v oblasti,
- c) ochrana prírody a krajiny a kultúrneho dedičstva v oblasti,
- d) únosné zaťaženie územia,
- e) možné extrémne meteorologické vplyvy a ich dôsledky,
- f) závery z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie.

Žalobcovia 1/ a 3/ ako fyzické osoby namietali, že rozhodnutiami a postupom oboch správnych orgánov bol porušený zákon č. 50/1976 Zb. a to konkrétne ustanovenie § 88a ods. 3, podľa ktorého ak vlastníkom stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastníkom zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným

povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Ďalej namietali, že bolo porušené aj ustanovenie § 137 ods. 1 až 3 Stavebného zákona, podľa ktorého stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci. Ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

Žalobca 1/ namietal, že na Okresnom súde vo Svidníku sú vedené dve konania a to o odstránenie stavby a o určenie vlastníckeho práva. Z podania žalovaného 1/ súd zistil, že žalobca 1/ už nie je spoluvlastníkom parcely č. X., resp. X. lebo túto previedol na inú osobu, a túto skutočnosť potvrdil aj sám žalobca 1/ na pojednávaní dňa 22.09.2009 a teda táto skutočnosť je nesporná.

V dôsledku uvedeného podľa názoru krajského súdu žalobca v priebehu konania prevodom vlastníckeho práva k pozemku (resp. spoluvlastníckemu podielu) prestal byť účastníkom správneho konania, a teda nemôže ďalej tvrdiť, že jeho subjektívne práva rozhodnutím správneho orgánu boli porušené. V dôsledku uvedeného nie je dôvodná ani námietka žalobcu 1/, že Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia (ďalej aj IŽP) Košice dňa 15.01.2008 č. 1725-2027/PK12008/Wit/571280106 prerušila konanie a vyzvala ho ako podielového spoluvlastníka parcely č. X. v kat. území Š. podľa predloženého LV č. X. vydaného Správou katastra S. zo dňa 20.12.2007, aby na IŽP Košice v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia doložil doklad o podaní návrhu na súd vo veci ochrany svojich vlastníckych práv k časti parcely č. X. k.ú. Š., na ktorej je t.č. rozostavaná stavba Skládky pre nie nebezpečný odpad Š. bez právoplatného stavebného povolenia. Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliada len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na prevod spoluvlastníckeho podielu žalobcu 1/ na inú osobu, aj keď je nepochybné, že v čase vydania rozhodnutí oboch správnych orgánov ide o vadu konania, táto

však vzhľadom na zmenu vlastníckych vzťahov už nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovanej.

Žalobkyňa 3/ rovnako namietala porušenie jej vlastníckych práv vo vzťahu k § 88a ods. 3 a § 137 ods. 1, 2 Stavebného zákona v dôsledku skutočnosti, že rovnako aj ona vedie súdne konanie vo vzťahu k Obci Š. o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel s Obcou Š. jej právny predchodca.

Podľa Krajského súdu v Prešove je nepochybné, že jednotlivé ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku je treba vykladať komplexne a vo vzájomných súvislostiach. Z už citovaného ustanovenia § 137 ods. 2 Stavebného zákona vyplýva, že nemôže ísť o akúkoľvek občiansku námietku, ale iba takú námietku, ktorá keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie, alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme. Zo žalobkyňou predloženej žaloby o určenie vlastníckeho práva proti žalovanej Obci Š. a to petitu žaloby vyplýva, že žalobkyňa 3/ žiadala, aby súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností parcely KN č. X. – ostatné plochy vo výmere 33636 m² zapísané na LV č. X. nachádzajúcej sa v k.ú. Š. vedené Správou katastra S. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22400/1915200 (výmera pripadajúca na spoluvlastnícky podiel 393 m²). Z uvedeného je teda podľa krajského súdu nepochybné, že nebolo povinnosťou správnych orgánov z dôvodu vedenia súdneho konania žalobkyňou 3/ konanie prerušiť.

V súvislosti s námietkami vo vzťahu k prerušeniu konania a k vedeným súdnym konaniam okrem dôvodov uvedených vyššie krajský súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa č 17. decembra 2002 sp.zn.: 4Sž 98-102/02, podľa ktorého správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktoré upravuje právny predpis. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec, práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi. Pri tomto zmysle konania dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá by mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania. (Žalobca 1/ by vzhľadom na zmenu vlastníckych pomerov už ani nebol účastníkom správneho konania).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti napriek procesným pochybeniam tieto procesné vady nemôžu podľa názoru krajského súdu pre žalobcov privodiť vecne iné alebo výhodnejšie rozhodnutie, preto dospel k záveru, že postup správnych orgánov v preskúmvanej veci bol v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb.,

ustanoveniami zákona č. 245/2003 Z.z. ako aj ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Preskúvané rozhodnutia súd považuje za dostatočne odôvodnené a vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

Súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia žalovanej a správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP preskúmal rozhodnutie a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

II.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podali včas odvolanie žalobcovia 1/, 2/ a 3/ uvádzajúc, že sú aj naďalej toho názoru, že postup a rozhodnutia tak Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice, č. 1725-25663/2008/Mil/571280106 zo dňa 30.07.2008 ako aj Slovenskej inšpekcie životného prostredia, ústredia zo dňa 30.10.2008, č.k. 8621-35860/27/2008/Haš, a v tejto súvislosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sú nesprávne a nezákonné, a to z týchto dôvodov:

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov správny orgán je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav veci v rozsahu podanej žiadosti. Na preverenie údajov, informácií a listín, ktoré sú súčasťou žiadosti, si obstará potrebné podklady.

Podľa § 16 ods. 2 citovaného zákona podkladom rozhodovania je najmä žiadosť, pripomienky a námety ostatných účastníkov konania, dotknutých orgánov, zúčastnených osôb, cudzieho dotknutého orgánu, obsah zápisnice z verejného zhromaždenia občanov a skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti.

V predmetných konaniach žalovaný v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami nezistil presne a úplne skutočný stav veci napriek upozorneniam účastníkov predmetných konaní, ktoré predchádzali vydaniu vyššie uvedených rozhodnutí.

Najväčšie riziká pri prevádzkovaní skládky spočívajú v tom, že záujmové územie sa nachádza v ochrannom pásme vodárenského zdroja L., ktorý slúži ako zdroj pitnej vody pre obyvateľov mesta S.. Rozhodujúci správny orgán sa v tejto súvislosti nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že územie a okolie navrhovanej skládky je náchylné na svahové pohyby. Účastníci konania upozornili, že tieto riziká sú riešené v projekte nedostatočne, pričom navrhovateľ bol na tieto skutočnosti upozornený aj v „Záverečnom stanovisku číslo 459/2005-1.6.1hp, vydaného MŽP SR v rámci procesu posudzovania vplyvov navrhovanej

činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z. (ďalej len „záverečné stanovisko“), napr. v bode 1 odporúčaných podmienok pre etapu prípravy a realizácie navrhovanej činnosti. V tejto spojitosti účastníci konania zdôraznili, že v posudzovanom projekte chýbajú efektívne opatrenia na elimináciu svahových pohybov, ktoré by mohli mimoriadne negatívne vplyvy na tesnenie skládky, čo môže mať katastrofálne účinky na kvalitu vody tohto mimoriadne významného vodného zdroja. V tomto kontexte rozhodujúci správny orgán dostatočne neposúdil ani vhodnosť umiestnenia skládky z hľadiska geologického podložia, ktorá v predmetnej lokalite nebola doposiaľ jednoznačne preukázaná.

Vyhodnotenie uvádzaných rizík a efektívnosti navrhovaných opatrení na elimináciu svahových pohybov je nesporne možné len na základe výsledkov spomínaného podrobnejšieho inžiniersko-geologického a hydrologického prieskumu lokality, ktorý si rozhodujúci správny orgán pred vydaním rozhodnutia nezabezpečil.

Veľmi vážne riziko svahových pohybov v území a okolí skládky potvrdzuje aj odborný geologický posudok, spracovaný RNDr. J. O. – H. na základe vykonaných obhliadok na mieste dňa 16.11.2008. V závere tohto posudku sa konštatuje, že cit. „... geologické a hydrogeologické pomery hodnotenej lokality nie je možné považovať za vhodné pre výstavbu skládky odpadov. Paleogénne sedimenty a ich dilúviá v záujmovom území sú náchylné na tvorbu zosuvov. Niektoré geodynamické javy sa v bezprostrednej blízkosti územia vyskytujú a existujú náznaky, že územie buď už je postihnuté zosuvmi, alebo má priaznivé podmienky pre ich tvorbu. Zosuvy predstavujú vážne riziko v prípade vybudovania skládky na zosuvnom území. Počas plnenia skládky, aj po ukončení ukladania odpadu môže dôjsť k aktivácii zosuvu, ušmyknutiu časti, respektíve celého telesa skládky, deformácii a porušeniu tesniacich prvkov a tým k ohrozeniu kvality podzemnej vody a horninového prostredia. Pri takomto vývine udalostí môže byť ohrozená aj kvalita vodného zdroja L. – S.. Následky sú vážne aj v prípade skládok nie nebezpečného odpadu.“

Žalovaný mal riešiť problematiku náchylnosti územia skládky a jej okolia na svahové pohyby a zosuvy v konaní ako predbežnú otázku, vyriešenie ktorej zásadne ovplyvní samotné rozhodnutie vo veci a najmä jeho výrok. V dôsledku uvedeného mal v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku konanie prerušiť až do vyhodnotenia výsledkov podrobného inžiniersko-geologického a hydrologického prieskumu lokality. Skutočnosť, že uložil stavebníkovi skládky vykonať nevyhnutný podrobnejší hydrogeologický a geologický prieskum predmetného územia len v podmienkach povolenia, v časti C. Opatrenia na prevenciu znečisťovania použitím najlepšie dostupných techník, v bode 3. bez usmernenia o dôležitosti tejto povinnosti, od splnenia ktorej závisí vyriešenie predbežnej otázky, ovplyvňujúcej samotné rozhodnutie je nutné považovať za mimoriadne nevhodný postup. Tento postup je v hrubom rozpore so zásadou materiálnej pravdy. Túto zásadu s prihliadnutím na znenie § 16 ods. 1 a § 8 ods. 8 zákona č. 245/2003 Z.z. je nutné uplatňovať aj vo vyššie uvedených konaniach.

Zároveň v kontexte s chýbajúcim geologickým a hydrogeologickým prieskumom rozhodnutie opomína aj zhodnotenie aj ďalších skutočností, ktoré sú nevyhnutné pre dostatočné posúdenie skutočného stavu veci (napr. chýbajúci výpočet stability svahu so zohľadnením váhy skládky, spomínané chýbajúce údaje o podloží zamýšľanej skládky z dôvodu potvrdenej rôznorodosti vrstiev priepustných a nepriepustných hornín v predmetnej lokalite, atď.)

V rozhodnutiach zároveň chýba dostatočné zdôvodnenie, na základe akých úvah a skutočností rozhodujúci správny orgán dospel k záveru, že tieto štandardne požadované dôkazy a hodnotenia nie je potrebné predložiť v rámci konania o integrovanom povolení výstavby skládky – ešte pred rozhodnutím vo veci samej.

Uvedený postup je v rozpore s ust. § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho orgánu chýba dostatočné zdôvodnenie o tom, prečo uvedené skutočnosti nepovažuje za významné a čo ho viedlo k záveru, že stav veci je zistený dostatočne. Toto pochybenie je nutné považovať za o to vážnejšie, že všetky vyššie uvedené skutočnosti upozorňovali predovšetkým na nevhodnosť navrhovanej lokality pre umiestnenie skládky. Všetky tieto skutočnosti sa mali posudzovať najneskôr v predmetných konaniach o povolení výstavby skládky a pokiaľ rozhodujúce správne orgány nerezignovali na požiadavku spoľahlivo zisteného skutkového stavu, mali sa s nimi v konaniach kvalifikovane vysporiadať. Oporou pre tento názor je aj znenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia by mal správny orgán zaujať svoje stanovisko aj k návrhom účastníkov konania na ktoré nebral zreteľ. Uvedený postup je v rozpore so základnými pravidlami správneho konania.

Zároveň je zrejmé z predmetných rozhodnutí, že vyjadrený kladný postoj k povoleniu výstavby navrhovanej skládke odpadov Š., ktorý vychádza aj z toho, že v danom prípade sa nejedná o skládku priemyselných odpadov, ale iba komunálnych (nie nebezpečných) je neprípustný. Skládkovanie komunálnych odpadov znamená podobne závažné, v istých aspektoch aj väčšie riziká než skládkovanie väčšiny druhov „priemyselných“ odpadov. Skládkovanie vždy inej, nehomogénnej reaktívnej zmesi komunálnych odpadov vytvára predpoklady pre chemické reakcie, ktoré je možné len ťažko predvídať.

Žalovaný správne uvádza, že Inšpektorát v integrovanom povoľovaní, ktorého súčasťou je dodatočné povolenie stavby prihliadal na skutočnosť, že žalobca je vlastníkom časti parcely, na ktorej sa nachádza rozostavaná stavba, preto konanie dňa 12.02.2008 prerušil do doby usporiadania občianskoprávných vzťahov na Okresnom súde vo Svidníku. Následne žalovaný konštatuje, že Okresný súd vo Svidníku pod č.k. 3C/152/2008 vydal predbežné

opatrenie, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť strpieť pokračovanie v stavebných prácach na stavbe „Skládka pre nie nebezpečný odpad Š.“. Žalovaný však v tejto argumentácii nevedno či úmyselne neuvádza, že žalobca na základe rozhodnutia Inšpektorátu zo dňa 15.01.2008, ktorým bolo prerušené správne konanie a bol vyzvaný na doloženie dokladu o podaní návrhu na súd. Podal žalobu, ktorou sa voči stavebníkovi domáhal odstránenia stavby. Predmetná žaloba je na Okresnom súde vo Svidníku evidovaná pod č.k. 4C/27/2008 a k dnešnému dňu nie je právoplatne skončená.

Na základe uvedeného je evidentné, že žalovaný zásadným spôsobom porušil ustanovenie § 88a ods. 3 stavebného zákona, keďže napriek tomu, že prerušil stavebné konanie, nevyčkal na konečné rozhodnutie vo veci a vo svojom rozhodnutí argumentuje úplne iným rozhodnutím v úplne inom konaní. Žalobca uvedenú skutočnosť v odvolacom konaní aj namietal, avšak žalovaný sa k tejto otázke žiadnym spôsobom nevyjadril.

Listom zo dňa 24.10.2008 bolo Slovenskej inšpekcii životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice ako príslušnému orgánu štátnej správy zo dňa 30.7.2008, pod č.k. 1725-25663/2008/Mil/571280106 oznámené, že dňa 24.10.2008 bola na Okresnom súde vo Svidníku podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva, kde sa N. H. ako právna nástupkyňa po J. M. dovoľáva vlastníckeho práva voči Obce Š., z titulu absolútnej neplatnosti právneho úkonu nakoľko v trestnom konaní vyšlo najavo, že kúpnu zmluvu zo dňa 10.04.2004, na základe ktorej sa mala Obec Š. stať vlastníkom parcely č. X. – ostatná plocha o výmere 36636 m² nepodpísal právny predchodca žalobkyne. Uvedené konanie sa vedie pod č.k. 20C/177/2008.

Na parcele č. KN X. – ostatné plochy o výmere 33636 m², zapísanej na LV č. X., k.ú. Š., ktorá je predmetom vyššie uvedeného sporu je realizovaná stavba Skládky pre nie nebezpečný odpad Š., kde Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice ako príslušný orgán štátnej správy a v tomto prípade špeciálny stavebnom rozhodnutím zo dňa 30.07.2008, pod č.k. 1725- 25663/2008/Mil/571280106 povolil stavebné práce na uvedenej skládke.

N. H. v rámci prvostupňového konania dňa 07.07.2008 požiadala príslušný stavebný úrad o jej zaradenie medzi účastníkov konania z titulu, že na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 05.05.2008, č.k. 5D 549/2007, D not 183/2007 sa stala *vlastníčkou parc. KN E č. X. – orná pôda o výmere 238628 m², v k.ú. Š. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22400/1915200*. Na základe uvedeného bola žalobkyňa 3/ zaradená medzi účastníkov stavebného konania. Následne však stavebník (spoločnosť E. S., s.r.o.) dňa 07.07.2008 a 14.07.2008 predložil prvostupňovému stavebnému orgánu práve spornú kúpnu zmluvu zo dňa 10.04.2004, na základe ktorej malo prejsť vlastníckeho právo na žalovaného.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí s touto námietkou vysporiadal, tak, že uviedol, že N. H. nie je vlastníčkou parcely pod predmetnou stavbou, ale len spoluvlastníčkou časti parcely. Podľa súčasného právneho stavu je novovytvorená parcela KN C č. X., do ktorej sa

pričlenila je parcela č. X. v režime podielového spoluvlastníctva so všetkými právnymi skutočnosťami s tým spojenými.

Žalovaný ďalej uvádza, že podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov a keďže stavebník má uzavreté nájomné zmluvy s väčšinovými spoluvlastníkmi je splnená zákonná požiadavka preukázania iného práva k nehnuteľnosti podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Prevod menšinového spoluvlastníckeho podielu nemá žiadny vplyv na platnosť uzavretých nájomných zmlúv.

V zmysle § 88a ods. 3 stavebného zákona vlastník stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Uvedené konanie stavebných úradov je obchádzaním zákona, kde prvostupňový orgán povie: „prerušujem konanie a čakám na právoplatne rozhodnutie vo veci“ a druhostupňový orgán povie: „môžeme pokračovať veď aj keby mali pravdu je to právne bezvýznamné“. Ďalším paradoxom je skutočnosť, že prvostupňový orgán svoje rozhodnutie odôvodnil existenciou rozhodnutia Okresného súdu vo Svidníku pod č.k. 3C/152/2008, ktorý vydal predbežné opatrenie, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť strpieť pokračovanie v stavebných prácach na stavbe „Skládka pre nie nebezpečný odpad Š.“ (viď strana 29 rozhodnutia č. 1725/25663/2008/Mil/571280106).

Avšak druhostupňový orgán aj napriek predloženiu rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.09.2008, č.k. 7Co/139/2008, ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu vo Svidníku zo dňa 30.06.2008, č.k. 3C/52/2008 a vydané predbežné opatrenie zamietnuté uviedol, že predmetné rozhodnutie nemá žiadny vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia Inšpektorátu.

Z uvedeného dôvodu teda stratilo rozhodnutie IŽP o povolení stavebných prác, podklad na základe ktorého bolo vydané, a preto bolo potrebné predmetné rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť a pred vydaním konečného rozhodnutia o povolení, resp. nepovolení stavebných prác príslušný stavebný úrad v súlade so zákonom prerušiť konanie a počkať na právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej na OS Svidník pod č.k. 3C/52/2008, 20C/177/2008 a 4C/27/2008. V opačnom prípade hrozí, že nesprávnym úradným postupom môže dôjsť k nezákonnému obmedzeniu vlastníckeho práva a v tejto súvislosti aj k vzniku škody.

V zmysle § 88a ods. 3 stavebného zákona je stavebný úrad povinný odkázať vlastníka zastavaného pozemku alebo jeho časti na súd, ak s dodatočným povolením nesúhlasí.

Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší. Podľa ods. 3 stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

Pokiaľ ide o žalobcu 1/ odvolateľ uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu, že prevodom vlastníckeho práva k pozemku (resp. spoluvlastníckemu podielu) prestal byť účastníkom správneho konania, a teda nemôže tvrdiť, že jeho subjektívne práva rozhodnutím správneho orgánu boli porušené. Súd skonštatoval, že aj keď v čase vydania rozhodnutí oboch správnych orgánov ide o vadu konania, táto však vzhľadom na zmenu vlastníckych vzťahov už nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovanej. Podľa § 14 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. V zmysle výkladu citovaného ustanovenia účastníkom konania je fyzická alebo právnická osoba, o právnych pomeroch ktorej sa v konaní rozhoduje, účastník je nielen ďalším subjektom konania, ale aj jedným z kľúčových pojmov správneho procesu. Za účastníka treba považovať každého, kto má spôsobilosť byť účastníkom konania. Za právom chránený záujem treba považovať len záujem, komu právny predpis poskytuje osobitnú ochranu, na rozdiel od faktického záujmu, ktorý nemá oporu v právnom predpise. Za účastníka konania treba považovať aj toho, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach správny orgán už rozhodol. Aj takáto osoba má kvalifikáciu účastníka konania, ktorá ju oprávňuje napríklad podať odvolanie.

Pojem účastník konania je vymedzený veľmi všeobecne, čím správny poriadok dáva prednosť osobitným právnym predpisom, ale zároveň dbá, aby nikto neutrpel ujmu vo svojich právach a právom chránených záujmoch, aby maximálny počet osôb mohol v konaní svoje právo uplatniť a tak čeliť nebezpečenstvu, že by takéto osoby boli pozbavené možnosti zúčastniť sa na konaní ešte pred tým, než by sa zistil vzťah k predmetu konania.

Vymedzenie účastníka konania sa vzťahuje aj na prípady, keď rozhodovanie o právnych pomeroch určitej osoby sa môže priamo dotknúť inej osoby (napríklad suseda pri stavbe kanalizácie). Aj takýmto osobám treba umožniť účasť na konaní, aby v ňom mohli obhajovať svoje práva alebo právom chránené záujmy. Len čo sa začalo správne konanie, vzniká osobám, ktorých právne postavenie by mohlo byť dotknuté rozhodnutím vydaným

v konaní, procesný právny nárok, aby boli pribraní do konania. Starosta je povinný tak urobiť a považovať ich za účastníkov správneho konania. Správny orgán (starosta) je teda povinný upovedomiť všetkých známych účastníkov konania a ak mu účastníci konania, alebo ich pobyt nie sú známi, je zaviazaný upovedomiť ich o začatí konania verejnou vyhláškou. Nesplnenie tejto povinnosti je nedostatkom konania a môže byť dokonca aj dôvodom pre použitie mimoriadneho opravného prostriedku.

Základnou črtou účastníka konania je hmotnoprávny pomer fyzickej alebo právnickej osoby k veci, ktorá je predmetom konania. Z predpisov hmotného práva vyplýva okruh osôb, ktoré sú alebo môžu byť nositeľmi práv a povinností, o ktorých správny orgán rozhoduje, alebo ktorých práva, právom chránené záujmy môžu byť rozhodnutím dotknuté, preto správny orgán zisťuje okruh účastníkov.

To však neznamená, že správny orgán prizná postavenie účastníka konania iba tomu, o kom sa predbežne presvedčil, že ide o jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti, alebo kto môže byť vo svojej právnej situácii rozhodnutím priamo dotknutý. Správny orgán (starosta, primátor) je povinný spresňovať okruh účastníkov počas celého konania.

Správny poriadok priznáva postavenie účastníka konania aj tomu, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojej právnej situácii dotknutý, a to až do času, kým sa nepreukáže opak. Zvyčajne pôjde o prípady, keď konanie o veci sa už začalo a fyzická alebo právnická osoba do neho dostatočne vstupuje ako účastník konania. V týchto prípadoch sa uplatňuje prezumpcia účasti v správnom konaní, a správny orgán nemôže takúto osobu ako účastníka opomenúť, pretože jej priznáva takéto postavenie priamo zákon.

Prípadný opak, t.j., že tieto osoby nemôžu byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknuté, preukazuje v správnom konaní správny orgán. Ak správny orgán po uskutočnenom konaní zistí, že uvedené subjekty nemôžu byť vo svojom právnom pomere priamo dotknuté vydá rozhodnutie o neexistencii postavenia účastníka konania. Proti takémuto rozhodnutiu sa možno odvolať. Do nadobudnutia jeho právoplatnosti sa považuje fyzická (právnická) osoba za účastníka konania. Podľa komentára k správnomu poriadku (Doc. JUDr. Jozef Sobihard, PhD.: SPRÁVNY PORIADOK, Komentár, IURA EDITION, Bratislava, 2004, str. 59) správny orgán je povinný počas celého konania skúmať, či všetky subjekty spĺňajú podmienky na priznanie postavenia účastníka. Okruh účastníkov môže rozšíriť, ak sa zistí, že existujú ďalšie subjekty, ktoré spĺňajú zákonné kritéria. O tejto skutočnosti sa nevydáva správne rozhodnutie. Naproti tomu sa však vždy rozhoduje formou rozhodnutia, ak sa určitému subjektu odmieta priznať postavenie účastníka alebo sa mu takéto postavenie odníma.

V zmysle citovaných ustanovení je zrejmé, že v čase vydania rozhodnutia žalovaného bol žalobca 1/ účastníkom správneho konania (nakoľko neexistuje rozhodnutie správneho orgánu, ktoré by mu takéto postavenie odňalo) a ako aj konštatuje samotný súd je

nepochybné, že v tomto konaní došlo k vade konania. Súd rozhodol nad rámec svojho oprávnenia pokiaľ skonštatoval, na základe zmeny vlastníckych vzťahov namietaná vada konania (t.j. existencia dvoch žalôb na Okresnom súde vo Svidníku) už nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uvedený záver súdu je možné vyložiť tak, že rozhodnutie žalovanej síce v čase jeho vydania trpelo vadou (teda bolo nezákonné) avšak dodatočnou zmenou vlastníckych vzťahov táto vada nemá vplyv na jeho zákonnosť.

Nemožno teda súhlasiť so záverom súdu, že i napriek procesným pochybeniam, tieto procesné vady nemôžu pre žalobcov privodiť vecne iné alebo výhodnejšie rozhodnutie. V prípade úspechu v žalobách vedených na Okresnom súde vo Svidníku tieto môžu mať vplyv na samotné rozhodnutie správneho orgánu. V zmysle § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd. Toto právo bude v prípade povolenia výstavby skládky žalobcom 1/ a 3/ odopreté.

Žalobca 2/ je toho názoru, že je osobou, ktorá môže byť dotknutá rozhodnutím žalovaného, nakoľko spodná voda nachádzajúca sa pod skládkou, ktorá bude v súvislosti so stavbou skládky znečistená ohrozuje život a zdravie občanom Obce V., keďže táto steká do spodných vôd nachádzajúcich sa v katastri obce V., ktorej občania túto užívajú tým, že tam majú zriadené studne. Túto skutočnosť starosta Obce V. na pojednávaní dňa 22.09.2009 aj uviedol, Obec V. predsa bola účastníkom správneho konania od jeho začiatku a takéto postavenie jej nikto neodňal. Postavenie účastníka konania obci V. podľa zákona č. 245/2003 Z.z. priznal správny orgán, keď takéto postavenie účastníka konania žalobcovi 2/ odňaté nebolo. Konštatovanie súdu, že žalobca 2/ nemal byť účastníkom konania z dôvodu, že nie je zainteresovaná osobou je nesprávne, nakoľko nie je oprávnený rozhodovať o okruhu účastníkov správneho konania. Nevedno si teda vysvetliť záver súdu (ktorý je v rozpore s konaním správnych orgánov), že žalobca 2/ nemôže byť ukrátený na svojich právach. Podľa nášho názoru je žalobca 2/ účastníkom konania podľa § 10 ods. 4 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z..

Odvolať ďalej namietal, že zmluva o nájme zo dňa 01.06.2007 medzi prenajímateľom Obec Š. (správne nájomcom) a nájomcom E. S., s.r.o. (správne podnájomca) je uzavretá na základe zákona č. 504/2003 Z. z.. Platnosť a účinnosť tejto zmluvy bola obmedzená do termínu zápisu parc.č. X. na list vlastníctva. Táto zmluva teda v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu už nemohla byť účinná a teda stavebník v čase rozhodnutia žalované nemal vlastnícke ani iné právo k nehnuteľnosti. Ide o zásadnú vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia a na základe ktorej je potrebné rozhodnutie žalovanej zrušiť.

Účastníci konaní opakovane poukázali na to, že najväčšie riziká pri prevádzkovaní skládky spočívajú v tom, že záujmové územie sa nachádza v ochrannom pásme vodárenského zdroja L., ktorý slúži ako zdroj pitnej vody pre obyvateľov mesta S.. Rozhodujúci správny orgán sa v tejto súvislosti nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že územie a okolie

navrhovanej skládky je náchylné na svahové pohyby. Účastníci konania upozornili, že tieto rizika sú riešené v projekte nedostatočne, pričom navrhovateľ bol na tieto skutočnosti upozornený aj v „Záverečnom stanovisku číslo 459/2005 – 1.6.1hp, vydaného MŽP SR v rámci procesu posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z. (ďalej len „záverečné stanovisko“), napr. v bode 1 odporúčaných podmienok pre etapu prípravy a realizácie navrhovanej činnosti. V tejto spojitosti účastníci konaní zdôraznili, že v posudzovanom projekte chýbajú efektívne opatrenia na elimináciu svahových pohybov, ktoré by mohli mimoriadne negatívne vplyvy na tesnenie skládky, čo môže mať katastrofálne účinky na kvalitu vody tohto mimoriadne významného vodného zdroja. V tomto kontexte rozhodujúci správny orgán dostatočne neposúdil ani vhodnosť umiestnenia skládky z hľadiska geologického podložja, ktorá v predmetnej lokalite nebola doposiaľ jednoznačne preukázaná. Vyhodnotenie uvádzaných rizík a efektívnosti navrhovaných opatrení na elimináciu svahových pohybov je nesporne možné len na základe výsledkov spomínaného podrobnejšieho inžiniersko-geologického a hydrologického prieskumu lokality, ktorý si rozhodujúci správny orgán pred vydaním rozhodnutia nezabezpečil. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný stavebník, ktorý ako vyplýva, zo samotného rozhodnutia súdu (str. 37) technické práce, t.j. realizáciu prieskumných vrtov zrealizoval prostredníctvom spoločnosti M., s.r.o. až v dňoch 19.05.2009 – 22.05.2009, t.j. až po vydaní rozhodnutia v správnom konaní, čím došlo k zásadnému porušeniu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Navyše účastníkom konania z tohto dôvodu bolo odopreté právo k takémuto dôkazu sa náležite vyjadriť.

Žalobcovia ostávajú pri svojich tvrdeniach uvedených v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a poukazujú na tvrdenia uvedené v odvolaní navrhujú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.09.2009, č.k. 1S/88/2008 zmenil, tak, že žalobe vyhovie, t.j. rozhodnutie žalovaného č.: 8621-35860/27/2008/Haš zo dňa 30.10.2008 zruší a vec vráti na nové prejednanie a priznal žalobcom trovy konania alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.09.2009, č.k. 1S/88/2008 zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

III.

K podanému odvolaniu sa vyjadril písomne žalovaný dňa 10.12.2009 uvádzajúc, že v predmetnej veci sa vyjadroval už viackrát a na svojich stanoviskách trvá. Žalobcovia v odvolaní neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné vyjadrenie žalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd SR žalobu v plnom rozsahu zamietol, a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/88/2008 zo dňa 22.09.2009 potvrdil.

IV.

Spoločnosť E. S., s.r.o., S. sa k podanému odvolaniu vyjadrila písomne dňa 07.12.2009 uvádzajúc, že pre územné konanie obdobne ako aj pre stavebné konanie platí

zásada koncentrácie konania, ktorej účel spočíva v stanovení určitých limitov stavebného konania a cieľom je zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by v konečnom dôsledku bránili akejkolvek stavebnej činnosti. Poukazujúc na uvedené stavebník uvádza, že žalobcovia mohli svoje námietky a pripomienky, týkajúce sa odbornej stránky vecí uplatniť v územnom konaní, nakoľko na námietky a pripomienky, ktoré neboli uvedené v územnom konaní, nie je možné už zo zákona prihliadať. Žalobcovia teda boli povinní vyčerpať všetky prostriedky k ochrane svojich práv, ktoré mali procesne k dispozícii už v správnom konaní a iba po ich vyčerpaní sa môžu domáhať súdnej ochrany. *Pokiaľ teda v územnom konaní nevniesli žiadne námietky, nie je možné, aby v ďalších konaniach generovali nové (laické a odborne neopodstatnené) pripomienky.*

Taktiež žalobkyňa 3/ N. H. nie je a ani nikdy nebola spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (katastrálny zákon), údaje katastra nehnuteľnosti sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Do dnešného dňa táto žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani nemôže preukázať svoje vlastníctvo k podielu na spornej nehnuteľnosti a aj v jej prípade ide iba o špekulatívne konanie. Naviac, ako správne konštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd, je táto námietka s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 stavebného zákona, právne neopodstatnená. Povinnosť stavebného úradu odkázať účastníka na súd prerušiť konanie je daná výslovne iba v prípade občianskoprávnej námietky, prekračujúcej právomoc stavebného úradu, ktorá by súčasne, v prípade jej oprávnenosti mala za následok nemožnosť uskutočnenia požadovanej stavby, či iného opatrenia. V ostatných prípadoch takáto povinnosť stavebného úradu daná nie je a ten si môže o námietke urobiť úsudok samostatne.

Vzhľadom na uvedené preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/88/08 zo dňa 22.09.2009, ako vecne správny, podľa ustanovenia § 219 ods. OSP potvrdil.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP po tom ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 219 OSP, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove, keď dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 247 ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia – žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu žaloby je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že žalobca 2/ Obec V. zastúpená starostom obce M. H., ktorý je súčasne aj žalobcom 1/ ako fyzická osoba, v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona, porušenie subjektívnych práv Obce V. žiadnym spôsobom nekonkretizoval, ale namieta všeobecné porušenie ochrany životného prostredia.

Zákon č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v ustanovení § 1 stanovil rozsah právnych vzťahov, ktoré upravuje:

- a) integrovanú prevenciu a kontrolu znečisťovania životného prostredia,
- b) práva a povinnosti prevádzkovateľov prevádzok priemyselných činností a
- c) úlohy orgánov verejnej správy v integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania,

- d) informačný systém integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania,
- e) podmienky odbornej spôsobilosti na poskytovanie odborného poradenstva v oblasti integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania je súbor opatrení zameraných na prevenciu znečisťovania, na znižovanie emisií do ovzdušia, vody a pôdy, na obmedzovanie vzniku odpadu a na zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu s cieľom dosiahnuť vysokú celkovú úroveň ochrany životného prostredia.

Podľa ods. 5 tohto ustanovenia – jestvujúca prevádzka, podľa tohto zákona je prevádzka, na ktorú bola podaná žiadosť o stavebné povolenie pred 30. októbrom 1999 a do činnosti bola uvedená do 30. októbra 2000.

Podľa ods. 6 – nová prevádzka podľa tohto zákona je prevádzka, ktorá nie je jestvujúcou prevádzkou vymedzenou v odseku 5.

Ustanovenie § 2 ods. 7 citovaného zákona upravuje, že opatrenia podľa odseku 1 sú

- a) integrované povoľovanie prevádzok a zmien v nich,
- b) kontrola surovín, látok a energie používaných alebo vyrábaných v prevádzkach,
- c) určovanie emisných limitov a podmienok vykonávania činnosti v prevádzkach,
- d) monitorovanie zdrojov emisií,
- e) určovanie najlepších dostupných techník,
- f) vykonávanie kontroly v prevádzkach, odoberanie vzoriek, meranie emisií a zber, spracúvanie, vyhodnocovanie a oznamovanie údajov a informácií,
- g) ohlasovacia povinnosť prevádzkovateľov,
- h) kontrola nakladania s odpadom,
- i) kontrola a preskúmavanie podmienok integrovaného povolenia.

Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 245/2003 Z.z. v upravuje, že integrované povoľovanie je konanie, ktorým sa určujú podmienky vykonávania činností v prevádzkach a povoľujú nové prevádzky s cieľom dosiahnuť integrovanú ochranu životného prostredia a jeho zložiek a udržať mieru znečistenia v normách kvality životného prostredia.

Podľa § 8 ods. 2 písm. c/ zákona č. 245/2003 Z.z. – súčasťou konania podľa odseku 1 je v oblasti odpadov

1. konanie o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zneškodňovanie odpadov okrem spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov a vodných stavieb, v ktorých sa zneškodňujú osobitné druhy kvapalných odpadov,
2. konanie o udelenie súhlasu na zneškodňovanie odpadov, na ktoré nebol daný súhlas podľa predchádzajúceho konania, okrem zneškodňovania odpadov v spaľovniach a v zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov,

3. konanie o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov okrem spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov a vodných stavieb, v ktorých sa zhodnocujú osobitné druhy kvapalných odpadov,
4. konanie o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov, ak ide o zariadenia, na ktorých prevádzku nebol daný súhlas podľa predchádzajúcich konaní,
5. konanie o udelenie súhlasu na zmenu a rekonštrukciu zariadení na zhodnocovanie odpadov, zneškodňovanie odpadov a zber odpadov alebo ich častí, na ktorých prevádzkovanie sa vydáva súhlas, ak majú vplyv na nakladanie s odpadmi v zariadení,
6. konanie o udelenie súhlasu na uzavretie skládky odpadov alebo jej časti alebo na vykonanie jej rekultivácie,
7. konanie o udelenie súhlasu na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zneškodňovanie odpadov a zariadenia na zhodnocovanie nebezpečných odpadov,
8. konanie o udelenie súhlasu na nakladanie s nebezpečnými odpadmi vrátane ich prepravy, na ktoré nebol daný súhlas podľa predchádzajúcich konaní, a to v prípade, ak držiteľ odpadu ročne nakladá v súhrne s väčším množstvom ako 100 kg alebo ak prepravca prepravuje ročne väčšie množstvo ako 100 kg nebezpečných odpadov; okrem súhlasu na prepravu nebezpečných odpadov presahujúcu územný obvod obvodného úradu životného prostredia a súhlasu na prepravu nebezpečných odpadov presahujúcu územie kraja,
9. vydávanie vyjadrení k zriadeniu spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov a k ich zmenám ako podkladu na udelenie súhlasu,
10. vydávanie vyjadrení v stavebnom konaní k výstavbe týkajúcej sa odpadového hospodárstva,
11. vydávanie vyjadrení k pripravovaným zmenám výroby súvisiacej so zmenou nakladania s odpadmi;

Zákon č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v ustanovení § 10 ods. 1 upravuje, že verejnosť na účely tohto zákona je jedna alebo viacero fyzických osôb alebo právnických osôb, ich združenia alebo skupiny.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia – účastníkom konania je

- a) prevádzkovateľ,
- b) vlastník pozemku alebo stavby, ktorého práva k nim môžu byť povolením priamo dotknuté,
- c) obec, v ktorej je povolená prevádzka umiestnená alebo podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia má byť umiestnená,
- d) zainteresovaná verejnosť; v prípadoch podľa odseku 3 písm. b) a c) na základe písomnej prihlášky podanej po zverejnení žiadosti [§ 12 ods. 2 písm. d)].

Z § 10 ods. 3 citovaného zákona vyplýva, že zainteresovaná verejnosť je verejnosť, ktorá je alebo môže byť dotknutá konaním pri vydávaní povolenia pre novú prevádzku alebo povolenia podstatnej zmeny v činnosti prevádzky alebo konaním pri aktualizácii

podmienok povolenia uskutočňovanej na základe výzvy podľa § 22 ods. 1 písm. d) alebo ktorá má alebo môže mať na takomto konaní záujem. Zainteresovanou verejnosťou je

- a) osoba, ktorá tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutá, a to až do času, kým sa preukáže opak,
- b) organizácia podporujúca ochranu životného prostredia založená podľa osobitných predpisov; 18a) táto organizácia sa na účely tohto zákona považuje za subjekt, ktorého právo na priaznivé životné prostredie 18b) môže byť rozhodnutím dotknuté,
- c) občianske združenie 18c) združujúce najmenej 250 fyzických osôb starších ako 18 rokov, z toho aspoň 150 osôb s trvalým pobytom v obci, ktorá je účastníkom konania; toto združenie sa na účely tohto zákona považuje za subjekt, ktorého právo na priaznivé životné prostredie môže byť rozhodnutím dotknuté.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 1 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov zisteného skutkového stavu prvostupňovým súdom ako aj relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu s výnimkou nasledovných pochybení:

Odvolací súd zistil, že odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove nekorešponduje so záhlavím rozsudku, v ktorom sú značení žalobcovia 1/, 2/ a 3/ takto: žalobca 1/ M. H., žalobca 2/ Obec V., žalobca 3/ N. H.. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že v odôvodnení obsahuje rozsudok nasledujúce označenie: žalobca 1/ Obec V., žalobca 2/ M. H. a žalobkyne 3/ N. H.. Uvedené pochybenie vyhodnotil odvolací súd ako písársku chybu, keďže v celom odôvodnení rozsudku je zachované totožné označenie a neprišlo k zámene argumentačných dôvodov.

Žalobcovia v podanom odvolaní v zásade namietali nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že prišlo k procesným pochybeniam v administratívnom konaní, najmä namietajú skutočnosť, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov boli vydané bez toho, aby správne konanie bolo prerušené, keďže M. H. a N. H. podali žaloby na civilný súd a výsledok súdnych konaní má zásadný význam aj pre správne konanie v tejto veci.

Žalobca 1/ M. H. vedie na Okresnom súde vo Svidníku dve konania a to konanie o odstránenie stavby a o určenie vlastníckeho práva sp. značka 3C/52/2008 a 4C/27/2008.

Na Okresnom súde vo Svidníku vedie žalobkyňa 3/ žalobu vedenú pod sp.zn. 2C/177/2008, ktorou sa domáha určenia, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. KN X. – ostatné plochy o výmere 33636 m² zapísanej na LV č. X., nachádzajúcej sa

v katastrálnom území Š., vedené Správou katastra S. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22400/1915200 a zároveň žiada súd, aby určil, že kúpna zmluva zo dňa 03.03.2009 uzavretá medzi žalovanou 1/ Obec Š. a žalovaným 2/ E. S., s.r.o. S. ohľadne kúpy nehnuteľnosti parc.č. KN X. – ostatné plochy o výmere 33636 m², zapísanej na LV č. X., nachádzajúcej sa v katastrálnom území Š., vedenej Správou katastra S. v podiele 1486470/1915200, ktorej vklad bol povolený správou katastra S. zo dňa 28.04.2009 je neplatná.

Odvolací súd v rámci prípravy veci zistil, že v uvedenom konaní vedenom na Okresnom súde vo Svidníku 2C/177/2008 písomným podaním zo dňa 14.08.2009 právny zástupca žalobkyne zobral žalobu späť proti žalovanému 1/ Obec Š.

Odvolací súd všetky dôvody odvolania riadne preskúmal a dospel k nasledovnému záveru:

Z obsahu súdneho spisu vyplynulo, že žalobca 1/ M. H. previedol v priebehu súdneho konania svoj spoluvlastnícky podiel na inú osobu a to podľa jeho vyjadrenia na D. S.. Zároveň uviedol, že sa nevysporiadal s otázkou, ako bude pokračovať v občianskoprávných konaniach vedených na Okresnom súde vo Svidníku, kde ako spoluvlastník parc. č. X. v katastrálnom území Š. žiadal o odstránenie stavby – *Skládka nie nebezpečných odpadov Š.*, prvá etapa. Zároveň uviedol, že uvedené konanie je prerušené a to do vyriešenia sporu vedeného v konaní žalobcu: Obec Š. proti žalovanému: M. H., o neplatnosť kúpnej zmluvy.

Najvyšší súd SR v rámci prípravy konania zistil, že na Okresnom súde vo Svidníku je vedené konanie sp.zn. 3C/52/2008 žalobcu Obec Š. proti žalovaným: 1/ Š. H., 2/ M. H. o určenie čiastočnej neplatnosti kúpnej zmluvy, vec doposiaľ nebola skončená.

Zásadnou otázkou vo vzťahu k žalobcovi 1/, ktorú bolo potrebné vyriešiť v odvolacom konaní je, či aj potom, keď žalobca 1/ podľa jeho vyjadrenia, predal svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, na ktorej sa má realizovať predmetná skládka, je osobou, ktorá bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Odvolací súd tu dospel k záveru, že vzhľadom na žalobcom 1/ tvrdenú skutočnosť, že už nie je spoluvlastníkom predmetnej parcely (zápisnica o pojednávaní na Krajskom súde v Prešove zo dňa 22.09.2009, l.č.106 a nasl. súdneho spisu), nevie uviesť, kedy sa tak stalo, t.j. kedy nehnuteľnosť predal, že žalobca 1/ nepreukázal že napadnutým rozhodnutím žalovaného, **bol ukrátený na svojich v tomto prípade vlastníckych právach (§ 247 ods. 1 OSP)**. Keďže žalobca 1 bol účastníkom správneho konania, bol zo zákona i účastníkom súdneho konania (§ 250 ods. 1 OSP, § 250b ods. 1 OSP). S poukazom na uvedené, ale nespĺňa v tomto štádiu súdneho konania zákonnú podmienku (§ 250 ods. 1 veta druhá OSP), že by zrušením správneho rozhodnutia **mohli byť jeho práva alebo povinnosti dotknuté**. Preto odvolacie dôvody namietajúce nezákonnosť rozhodnutia žalovaného i prvostupňového správneho orgánu, pretože nebolo prerušené konanie o vydaní integrovaného povolenia pre *Skládku nie nebezpečného odpadu Š.* až do právoplatnosti rozhodnutí vydaných v súdnych konaniach vedených žalobcom 1/ na Okresnom súde vo Svidníku, ***vyhodnotil senát Najvyššieho súdu SR ako neopodstatnené,***

keďže tieto dôvody nemajú v konečnom dôsledku vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože vlastným konaním žalobcu 1/ uvedené dôvody nezákonnosti zanikli, keďže žalobca 1/ previedol svoje vlastnícke práva k predmetnej nehnuteľnosti, od ktorého možno odvodiť úspešnosť aj v predmetnom správnom i súdnom konaní.

K odvolacím dôvodom žalobkyne 2/ – Obec V., odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s dôvodnosťou námietky uplatnenej v odvolaní, že Obec V. je zainteresovanou osobou, keďže je alebo môže byť dotknutá konaním pri vydávaní povolenia pre novú prevádzku alebo povolenia podstatnej zmeny v činnosti prevádzky alebo konaním pri aktualizácii podmienok povolenia uskutočňovanej na základe výzvy podľa § 22 ods. 1 písm. d/ alebo ktorá má alebo môže mať na takomto konaní záujem (§ 10 ods. 3 zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia), avšak samotná Obec V. tak, ako to uviedol krajský súd vo svojom rozhodnutí nepreukázala ukrátenie vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutá konaním pri vydávaní povolenia. V tomto konaní nestačí len samotné tvrdenie, že by mohlo prísť k znečisteniu zdroja pitnej vody, tvrdenie musí byť aj preukázané. Navyiac v správnom konaní bolo preukázané, že v Obci V. nie je zriadená obecná vodovodná sieť, z tohto dôvodu námietky vzťahujúce sa k znečisteniu zdrojov pitnej vody neboli preukázané. Pokiaľ v odvolaní odvolateľ tvrdil, že by mohlo prísť k znečisteniu studní v obci, tu je potrebné zdôrazniť, že uvedené by v konaní mohli úspešne namietat' len samotní vlastníci alebo užívatelia vody zo studní, nie žalobca 2/.

V konaní neboli preukázané ani ďalšie tvrdenia žalobcu 2/ o negatívnom vplyve realizácie skládky na životné prostredie a o hroziacich zosuvoch pôdy a nevyplývajú ani z predloženého geotechnického posudku, ktorého autorom je spoločnosť A., s.r.o. B. a objednávateľom bola Obec V. Zo záverov posudku vyplýva, že na podklade skúseností s uvedenou problematikou dospel autor posudku k záveru, že za súčasného stavu stavebných prác na skládke odpadov (projektovú dokumentáciu skládky ale nemal k dispozícii), že takto zrealizovaná skládka má negatívny vplyv na životné prostredie a ohrozuje stabilitu dotknutého územia (skládku je možné považovať za ekologickú časovú bombu). Takýto záver súd považuje za všeobecný, keďže autor posudku tak, ako to uviedol, nemal k dispozícii projektovú dokumentáciu skládky, podľa ktorej by mali byť vyriešené parametre takejto stavby.

Z týchto dôvodov námietky žalobcu 2/ vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že predmetná skládka pre nie nebezpečný odpad Š. sa realizuje na pozemku registra C, parc.č. X. a to podľa geometrického plánu č. X. zo dňa 15.03.2001, pričom parc.č. X. je vytvorená s pozemkov registra E č. X., X., X. a X. v katastrálnom území Š., ktorá je podľa LV č. X. vydaná Správou katastra S. vo vlastníctve Obce Š. v spoluvlastníckom podiele 1483110/1915200, ďalej M. H. a to v spoluvlastníckom podiele 8400/1915200, J. V. a Správe slovenského pozemkového fondu B.

Ďalej z obsahu spisov vyplýva, že na Okresnom súde vo Svidníku je vedená vec sp.zn. 2C/177/2008 žalobkyne N. H. proti žalovaným: 1/ Obec Š., 2/ E. S., s.r.o., predmetom konania je určenie vlastníckeho práva. V uvedenej veci bolo vydané dňa 11.03.2010 uznesenie č.k. 2C/177/2008-112, ktorým bolo konanie voči žalovanej 1/ Obec Š. zastavené a rovnako bolo zastavené konanie v časti o určenie, že kúpna zmluva zo dňa 03.03.2009 uzavretá medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/ ohľadne kúpy nehnuteľnosti parc.č. KN X. – ostatné plochy o výmere 33 636 m², zapísanej na LV č. X., nachádzajúcej sa v katastrálnom území Š., vedenej Správou katastra S. v podiele 1486470/1915200, ktorej vklad bol povolený Správou katastra S. dňa 28.04.2009 je neplatná.

Zároveň sa žalobkyňa domáha podanou žalobou aj určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti – parc.č. KN X. – ostatné plochy o výmere 33363 m², zapísanej na LV č. X., nachádzajúcej sa v katastrálnom území Š., vedenej Správou katastra S. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22400191/5200 veľkosť spoluvlastníckeho podielu 393 m².

Rovnako zo spisu vyplýva, že žalobkyňa 3/ nie je vlastníčkou parc. č. X., ktorá je zapísaná na LV č. X. ako vlastníčka parcely registra C, v k.ú. Š..

Uvedená parcela bola vytvorená na podklade geometrického plánu č. X. zo dňa 08.03.2002, overeného 15.03.2002 a to z parcely E č. X. zapísanej na LV č. X., kde ako vlastníci boli pôvodne zapísaní vlastníci (a zároveň predávajúci) 1/ V. A., rod. M., 2/ V. M., 3/ V. J., 4/ M. J. a 5/ M. V.. Vlastníkom novovytvorenej parcely sa stala Obec Š. ako kupujúci. Vklad bol povolený Správou katastra S. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.04.2004, dňa 10.08.2004.

Odvolačí súd z obsahu spisov zistil, že Obec Š. uvedený spoluvlastnícky podiel k predmetnej parcele predala stavebníkovi E. S., s.r.o., S.

V konaní bolo zistené, že žalobkyňa si svoje nároky a práva, ktoré uplatňuje v tomto konaní, odvodzuje z osvedčenia o dedičstve č. 5D/549/2007, Dnot 183/2007 zo dňa 05.05.2008, ktoré vydala súdna komisárka JUDr. J. T. na základe poverenia Okresného súdu vo Svidníku, v dedičskej veci po poručiteľovi J. M., zomrelom dňa 03.10.2007, keď sa žalobkyňa 3/ stala vlastníčkou okrem iného aj parcely *registra E* č. X. v k.ú. Š. – orná pôda o výmere 238628 m² a to v podiele 2240/1915200, ktorá je zapísaná na LV č. X..

Kúpna zmluva, ktorú uzavrel poručiteľ J. M. a ďalší vyššie uvedení spoluvlastníci, bola zavkladovaná vkladom povoleným dňa 10.08.2004 pod č. 478/04. Poručiteľ J. M. zomrel dňa 03.10.2007. Rozhodnutie v dedičskom konaní bolo vydané dňa 05.05.2008. V tomto prípade žalobkyňa podľa listín, ktoré sú založené v súdnom spise nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, na ktorej sa má realizovať výstavba Skládky pre nie nebezpečný odpad Š., t.j. parc. č. X., ktorá je zapísaná na LV č. X. registra C, k.ú. Š.

Podľa § 88a ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ak vlastník stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

V zmysle § 88a ods. 3 stavebného zákona je stavebný úrad povinný odkázať vlastníka zastavaného pozemku alebo jeho časti na súd, ak s dodatočným povolením nesúhlasí. *Žalobkyňa 3 nepreukázala, že by bola vlastníčkou novovytvorenej parcely č. X., LV č. X., k.ú. Š., preto správne orgány nepochybili, ak nepostupovali v tomto prípade podľa § 88a ods. 3 zákona č. 50/1976Zb. a administratívne konanie neprerušili, keďže žalobkyňa 3 v tomto štádiu konania nepreukázala svoje vlastníctvo k predmetnej parcele.*

Žalobkyňa 3/, podľa aktuálneho stavu zápisov vedených v katastri nehnuteľností k spornej parcele zapísanej na LV č. X., parc. č. X. v k.ú. Š., nie je vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti, keďže ide o novovytvorenú parcelu, ktorá bola vytvorená z parcely č. X., LV č. X., registra E skôr, než sa stala žalobkyňa 3 vlastníčkou parcely č. X., LV č. X., registra E, titulom dedenia. Táto novovytvorená parcela je zapísaná v katastri nehnuteľností v registri C, pričom ale žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X. pod parc.č. X., reg. E, pričom ide v tomto prípade zrejme o nezrovnalosť medzi zápismi v pozemno-knižnom aparáte parcely registra E a v katastri nehnuteľností parcely registra C.

Pokiaľ by v súdnom konaní, ktoré prebieha na Okresnom súde vo Svidníku pod sp.zn. 2C/177/2008, bolo rozhodnuté v prospech žalobkyne 3/, z dôvodu duplicity vlastníctva, môže si následne uplatňovať nároky, ktoré jej z vlastníctva vyplývajú. Musí však najprv takéto právo osvedčiť, čo v správnom konaní absentovalo, rovnako aj v súdnom konaní a preto na tvrdenia žalobkyne 3/ nebolo možné prihliadnuť, keďže aj ustanovenie § 88a ods. 3 stavebného zákona takýto postup viaže preukázanie podmienky vlastníctva, avšak žalobkyňa v tomto konaní nepreukázala, že by bola spoluvlastníčkou novovytvorenej parcely.

Poukazujúc na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/88/2008-153 zo dňa 22. septembra 2009 je vecne správny a preto rozsudok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcom, ktorí nemali úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu